

ОРАЧЪ.

Бразди земята хлѣбородна,
ори вездень, орачо, ти,
ще дойде лѣтото — свободно
тукъ златна нива ще трепти!

Воловцитѣ подкарвай съ пѣсни,
така трудътъ ти ще е лекъ,
ще избуятъ нивя чудесни
край тебъ, наблизу и далекъ.

Ти вдѣхвай бодро ведрината,
мисли за бждещитѣ дни,
бжди ти вѣренъ на земята,
и тя ще те възнагради!

Ори, орачо, съ бодри сили,
засѣвай семена безчетъ,
и чудна бодростъ ще окрили
и тебъ, и тоя хубавъ свѣтъ!

Една зора ще свѣти бодро
съ неземна, бистра свѣтлина,
орачо, пѣй надъ ниви плодни
наширѣ изъ родната страна!

Азъ виждамъ: ти орешъ земята,
и птици пѣятъ въ утринѣта,
пробуждатъ се сега селата
и срѣщатъ съ радостъ пролѣтъта!

Симеонъ Мариновъ

СВИРКА

Свирка си направихъ,
свирчица върбова,
но върбата скжса
ризката ми нова.

Скжса ѝ ржкава,
цѣлата се вѣе;
одраска ржката,
но ще оздравѣе.

— Свирчице, свиримъ,
свирчице върбова!
Мама ще направи
друга ризка нова!

Борисъ Ефремовъ — Босякъ

